

[O. Mathiasen.]

så vidt jeg ved, var bygget på en redegørelse fra magister Ove Frydensberg; den er afgivet på udvalgets opfordring og handler om de genetiske følger af det atomare nedfald.

Men denne rapport er ikke kommet til befolkningens kundskab, i alt fald ikke i tilstrækkeligt omfang. Derimod har Kampagnen mod Atomvåben henvendt sig til atomoplysningsudvalget med en forespørgsel om et eventuelt samarbejde; men udvalget var ikke interesseret, idet man henviste til, at man allerede var engageret i 2 projekter med henblik på en bredere udgivelse. Det var i maj måned i fjor, altså for et år siden, men der er stadig, så vidt jeg ved, ikke sket noget fra udvalgets side.

Derimod har Kampagnen mod Atomvåben taget et prisværdigt initiativ i sagen, idet kampagnen har udgivet Frydensbergs rapport i pjeceform og udsendt den i et meget stort oplag. Man har desuden tilbudt hjemmeværnet, civilforsvaret og indenrigsministeriet at stille satsen gratis til rådighed, hvis de pågældende ville sørge for, at befolkningen bliver gjort bekendt med rapporten. Hjemmeværnet har, efter hvad jeg har fået oplyst, svaret, at man ikke ser sig i stand til at gøre noget. Civilforsvaret siger, at denne opgave henhører under atomoplysningsudvalget, men hverken dette udvalg eller indenrigsministeriet har — så vidt vides, føjer jeg til — svaret på dette tilbud.

I konsekvens af kampagnens målsætning, som bl. a. er, at befolkningen må have klar besked om faren ved brug og afprøvelse af atomvåben, har kampagnen udsendt en lang række værdifulde pjecer om atomfaren. Jeg nævner f. eks. en rapport fra FN's videnskabelige komité vedrørende virkningen af atomar stråling.

Jeg tror at kunne sige, at befolkningen vil være atomkampagnen yderst taknemlig for det arbejde, der er gjort i denne alvorlige sag. Det, som atomoplysningsudvalget og regeringen efter min mening burde gøre, gør en kreds af mennesker på eget initiativ, på egen bekostning. Atomkampagnens virksomhed på dette felt fortjener al mulig anerkendelse, men jeg mener ikke, det kan være tilstrækkeligt, og det er derfor, jeg

har stillet mit spørgsmål til den højtærede indenrigsminister.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Det ærede medlem sagde i sit indlæg, at den rapport, som er udarbejdet af magister Ove Frydensberg, ikke var kommet til befolkningens kundskab, og det ærede medlem tilføjede „i tilstrækkeligt omfang“. Det sidste kan vel være rigtigt; selve rapporten er offentliggjort i Meddelelser fra Sundhedsstyrelsen af 18. maj 1962. Når det ærede medlem siger, at hverken atomoplysningsudvalget eller indenrigsministeriet har svaret på det tilbud, der er givet om at udsende eller få satsen fra denne pjece til rådighed, kan jeg dertil sige, at hverken atomoplysningsudvalget eller indenrigsministeriet har fået tilbud om noget sådant; det har kun civilforsvarsstyrelsen.

I øvrigt kan jeg på det ærede medlems spørgsmål oplyse, at det udvalg, som er nedsat, og hvis opgave det er at fremkomme med forslag til saglig og alsidig oplysning om de problemer, der er skabt ved muligheden for frigørelse af atomenergi, nu har afgivet betænkning til mig — udvalget hører jo nu engang under indenrigsministeriet — og efter at betænkningen er afgivet, har regeringen truffet beslutning om at lade den offentliggøre, og der er truffet de fornødne foranstaltninger hertil. Arbejdet med trykning af den af udvalget udarbejdede fremstilling er nu så vidt fremskredet, at udvalgets medlemmer netop har modtaget den i korrektur, og offentliggørelsen vil finde sted, så snart betænkningen er færdigtrykt, hvilket jeg vil tro vil være 1 måned eller måske halvanden.

Hvad angår den nærmere form for offentliggørelse, kan jeg oplyse, at udvalgets formand, forhenværende medicinaldirektør Johs. Frandsen, påtænker ved et pressemøde at give en nærmere redegørelse for betænkningen, hvorefter den vil blive sendt til samtlige folketingsmedlemmer, desuden til de 297 videnskabsmænd, som i sin tid rettede henvendelse til regeringen, og endelig til alle dagblade. I denne forbindelse vil jeg også gøre opmærksom på, at det ikke er tanken at uddele pjecen gratis til samtlige husstande i Danmark. Det er en betænkning på 200 sider — her er det halve